

Arrest

nr. 125 159 van 3 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 26 augustus 2013, ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 13 september 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUHADI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 november 2012 diende de verzoekende partijen per aangetekende brief een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 31 januari 2013 werd door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt onontvankelijk verklaard, omdat uit het advies van de arts-adviseur d.d. 15 januari 2013 kennelijk niet blijkt dat de betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een

onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

1.2. Op 27 februari 2013 dienden zij per aangetekende brief een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 4 april 2013 werd door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt onontvankelijk verklaard, omdat het voorgelegde medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de betrokkene bevestigde.

1.3. Op 29 april 2013 dienden zij per aangetekende brief een vijfde aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 26 augustus 2013 werd door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt onontvankelijk verklaard.

De beslissing van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing genomen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt onontvankelijk verklaard, luidt als volgt:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29,04.2013 bij onze diensten werd ingediend door :

OV: 7537383

J.(...), A.(...) (R.R.:069072751180) geboren te (...) op (...)

OV: 6689739

I.(...), K.(...) (R.R.:072022255619) geboren te (...) op (...)

+ kinderen:

OV: 6689747

I.(...), S.(...) (R.R.:091111739417) geboren te (...) op (...)

OV: 6689739

I.(...), S.(...) (R.R.:094071453105) geboren te (...) op (...)

OV: 6689739

I.(...), S.(...) (R.R.:096052465297) geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Kosovo

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang töt het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals; vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02,2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08,01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 31.01.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 23.11.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen waarnaar verwezen wordt voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 23.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 31.01.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoeningen van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden

ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter § 3 -5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.4. Op dezelfde dag worden ten aanzien van de verzoekende partijen bevelen genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), alle ingegeven door het volgende motief:

"Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

2° hij[zij] langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd"

Alle voormelde beslissingen werden ter kennis gebracht op 4 september 2013.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekers.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht.

Zij lichten het middel onder meer toe als volgt:

"Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken zijn beslissing motiveert als volgt:

"Op 31.01.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 23.11.2012. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen waarnaar verwezen wordt voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 23.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaald gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 31.01.2013 werd reeds geoordeeld dat de aandoeningen van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter § 3-5° van de wet van 15 december 1980. ..."

Dat verzoekers zich hiermee geenszins akkoord kunnen verklaren, daar het ziektebeeld in de verschillende verzoekschriften verschillend is.

- Terwijl er in het standaard medisch getuigschrift dd. 19.11.2012 nog vermeld staat dat betrokkene lijdt aan een "depressief syndroom met slaapstoornissen en somatische spanningsequivalenten ten gevolge van traumatische ervaringen in haar verleden"

- Staat er in het standaard medisch getuigschrift dd. 22.04.2013 dat betrokkene lijdt aan een "chronisch depressief syndroom met hardnekkige slaapstoornissen, toegenomen depressie en spanning, somatische spanningsequivalenten, overmatig piekeren gaande tot paranoïde en melancholisch-psychotische ideaties"

3.2. De Raad merkt op dat de verzoekers de bestreden beslissing inhoudelijk bekritisieren en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn

wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad wijst erop dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Het respect voor het zorgvuldigheidbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

3.3. De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“ § 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. Uit de betrokken wetsbepaling blijkt duidelijk dat het de aanvragen zijn die met elkaar moeten vergeleken worden. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.4. De gemachtigde van de staatssecretaris kwam in de bestreden beslissing tot de conclusie dat de elementen die werden ingeroepen in de huidige (vijfde) aanvraag om machtiging tot verblijf reeds werden ingeroepen in verzoekster haar eerdere (derde) aanvraag van 23 november 2013, waardoor de huidige (vijfde) aanvraag op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard.

3.5. Verzoekers betogen dat het ziektebeeld in het standaard medisch getuigschrift van 22 april 2013 verschillend is van het ziektebeeld in het standaard medisch getuigschrift van 19 november 2012, in het kader van de eerdere en reeds beoordeelde derde aanvraag, vermeld in punt 1.1.

Verzoekers menen dat de gemachtigde, dit nieuw element, namelijk het “chronisch” karakter, de “toegenomen depressie en spanning” en het “overmatig piekeren gaande tot paranoïde en melancholisch-psychotische ideaties” niet in overweging neemt.

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op 23 november 2012 een derde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indienden. Deze aanvraag werd door de gemachtigde van de staatssecretaris op 31 januari 2013 onontvankelijk verklaard op basis van artikel 9 ter, § 4, 4° van de vreemdelingenwet. Deze beslissing is gebaseerd op het advies van de arts-adviseur van 15 januari 2013 die oordeelde dat de in het standaard medisch getuigschrift van 19 november 2012 beschreven depressie geen reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene inhield.

3.7. Blijkens het administratief dossier diende verzoekende partij op 29 april 2013 een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Bij deze aanvraag werd een standaard medisch getuigschrift gevoegd dat dateert van 22 april 2013.

3.8. In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij onder meer het volgende:

“(...)

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van artikel 9ter, § 3, 5 van de Vreemdelingenwet, omdat verzoekende partij in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag d.d. 23 november 2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing d.d. 31 januari 2013 werd reeds geoordeeld dat het "depressieve syndroom" van betrokkene geen reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit en geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land van verblijf.

(...)"

3.9. De Raad stelt vast dat in het standaard medisch getuigschrift van 22 april 2013 niet enkel sprake is van een depressief syndroom, maar tevens van "paranoïde en melancholisch-psychotische ideaties". Nu deze diagnose nog niet eerder werd gemaakt, kon de bestreden beslissing, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij in haar nota met opmerkingen beweert, niet concluderen dat *"Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen waarnaar verwezen wordt voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 23.11.2012. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene."* en dat *"de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter § 3 ~ 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)".*

3.10. De verzoekende partijen dienen dan ook bijgetreden te worden in de mate dat zij stellen dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met het feit dat het ziektebeeld in de standaard medische getuigschriften van 19 november 2012 en 22 april 2013 verschillend is.

Het eerste en enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

3.11. Uit de bewoordingen van de eerste bestreden beslissing blijkt dat de bevelen die aan de verzoekende partijen werden gegeven, gesteund zijn op deze beslissing: de bevelen zijn gedateerd op dezelfde datum en er wordt gesteld *"in uitvoering van de beslissing van V. H., gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,"* zijnde de eerste bestreden beslissing. Nu de Raad een middel gegrond acht gericht tegen eerste bestreden beslissing en overgaat tot de vernietiging ervan, is de rechtsgrond van de bevelen verdwenen. Gelet op een goede rechtsbedeling en het rechtszekerheidsbeginsel dienen bijgevolg ook deze bevelen uit het rechtsverkeer te verdwijnen.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 26 augustus 2013 en de bevelen om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juni tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF